

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **E. C., H.**, proti žalovanému **Doc. JUDr. J. P. CSc., Š.** správca konkurznej podstaty úpadcu S., a. s., M. IČO: X. **o zaplatenie 17 647,95 Eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18. marca 2003 č. k. 16Cb 1/03-36, takto

r o z h o d o l :

Späťvzatie žaloby **p r i p ú š ť a**, rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 16 Cb 1/03-36 zo dňa 18. marca 2003 v časti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 531 622,-- Sk so 17,6% úrokom zo sumy 10 931,-- Sk od 15. marca 2002 až do zaplatenia, so 17,6% úrokom zo sumy 12 102,-- Sk od 15. 04. 2002 až do zaplatenia a so 17,6% úrokom zo sumy 508 589,-- Sk od 07. 05. 2002 a o povinnosti nahradiť trovy konania vo výške 27 732,-- Sk až do zaplatenia **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom zo dňa 18. 03. 2003, č. k. 16 Cb 1/03-36 rozhodol tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 531 622,-- Sk so 17,6% úrokom zo sumy 10 931,-- Sk od 15. 03. 2002 až do zaplatenia, so 17,6% úrokom zo sumy 12 102,-- Sk od 15. apríla 2002 až do zaplatenia a so 17,6% úrokom zo sumy 508 589,-- Sk od 07. 05. 2002 až do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 27 732,-- Sk. Konanie v prevyšujúcej časti zastavil.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd uviedol, že žalobca dňa 06. 11. 2001 uzavrel zmluvu označenú ako zmluvu o tichom spoločenstve, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému vklad vo výške 500 000,-- Sk, ktorým sa mal podieľať na podnikaní. Zmluva sa uzatvorila na dobu určitú šesť mesiacov do 06. 05. 2002, kedy mal

žalobcovi byť vrátený vklad spolu s posledným podielom na zisku. Žalovaný po uplynutí zmluvy vklad vo výške 500 000,-- Sk žalobcovi nevrátil a ani nevyplatil podiel na zisku za obdobie od 15. 02. 2002 do 14. 03. 2002, od 15. 03. 2002 do 14. 04. 2002 a od 15. 04. 2002 do 06. 05. 2002. Súd zistil, že žalobca mal 14. 03. 2002 obdržať čistý výnos na výplatu vo výške 10 931,50 Sk, 14. 04. 2002 čistý výnos 12 102,-- Sk a 06. 05. 2002 sumu 8 589,10 Sk ako čistý výnos. Súd mal za preukázané, že účastníci uzatvorili zmluvu o tichom spoločenstve, že žalobca poskytol žalovanému vklad 500 000,-- Sk a tento mu mal poskytnúť výnosy počas šiestich mesiacov, ale poskytol mu výnosy len za prvé tri mesiace. Z uvedených dôvodov súd žalobe o vrátenie vkladu tichého spoločníka a o zaplatenie výnosov vyhovel v plnom rozsahu. Vzhľadom k tomu, že žalovaný sa dostal do omeškania s poskytnutím peňažných prostriedkov – dojednaných výnosov, ako aj s vrátením vkladu, zaviazal súd žalovaného podľa ust. § 369 ods. 1 v spojení s § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka na zaplatenie úrokov z omeškania, pričom konštatoval, že úroky vo výške 17,6% sú v súlade s ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. O zastavení konania v časti zaplatenia úrokov za deň 14. 03. 2002, 14. 04. 2002 a 06. 05. 2002 súd rozhodol podľa ust. § 96 O. s. p. a o trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým žalobe bolo vyhovené, podal odvolanie žalovaný, ktorý uviedol, že súd vec nesprávne právne posúdil, keďže žalobcom predložená zmluva o tichom spoločenstve je od počiatku absolútne neplatná. Odvolateľ zdôraznil, že tichý spoločník má právo na vyplatenie podielu zo zisku voči podnikateľovi len vtedy, ak tento dosiahne pozitívny výsledok podnikania, pričom výška podielu je závislá na celkovom výsledku podnikania podnikateľa určená na základe ročnej účtovnej uzávierky. Keďže čl. III ods. 1 zmluvy o tichom spoločenstve o určení podielu na zisku je podľa odvolateľa v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatný, je v spojitosti s ust. § 41 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná zmluva o tichom spoločenstve v celom rozsahu, nakoľko neobsahuje podstatnú náležitosť tohto právneho úkonu – určenie výšky zisku vyplývajúceho z podielu tichého spoločníka na výsledku podnikania. Preto odvolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že sa nestotožňuje s tvrdením o absolútnej neplatnosti zmluvy o tichom spoločenstve číslo 11/T/0000074 zo dňa 06. 11. 2001 a tiež uviedol, že mu žalovaný zo zmluvy vôbec neplnil. Podľa žalobcu

z ostatného prejavu žalovaného vyplýva, že si je platnosti zmluvy vedomý. Preto navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 20. 05. 2004, č. k. 6K 40/03-43 bol na majetok žalovaného S., a. s. M., vyhlásený konkurz. V dôsledku tejto skutočnosti sa odvolacie konanie v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. d/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, prerušilo.

Podaním zo dňa 10. 02. 2011, ktoré bolo odvolaciemu súdu doručené dňa 14. 02. 2011, žalobca vzal žalobu späť v celom rozsahu a navrhol, aby súd konanie vo veci zastavil, nakoľko žalovaný je v konkurznom konaní, ktoré nie je ukončené a jeho pohľadávka v konkurznom konaní bola zistená. Žalobca si zároveň uplatnil podľa ust. § 11 ods. 3 nárok na vrátenie súdneho poplatku.

Správca konkurznej podstaty, s ktorým Najvyšší súd Slovenskej republiky pokračoval v konaní ako so žalovaným, proti späťvzatiu žaloby a následnému zastaveniu konania nevzniesol žiadne pripomienky.

Podľa ustanovenia § 208 O. s. p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

V danom prípade boli splnené podmienky pre postup podľa § 208 O. s. p., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie žaloby pripustil, rozsudok vo výroku uvedenej časti zrušil a konanie zastavil.

O trovách konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Návrhu žalobcu na vrátenie súdneho poplatku zaplateného za podanú žalobu Najvyšší súd Slovenskej republiky nevyhovel, pretože žalobca žalobu nechal späť pred prvým

pojednáváním v zmysle § 11 zák. č. 71/1992 Zb. a lehota, v ktorej súd môže rozhodnúť o vrátení súdneho poplatku podľa § 13 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. uplynula.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. apríla 2011

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová